

25/12/2021

Μητροπολίτης Πειραιώς για βλασφημίες Μόσιαλου: «Δεν είναι τίποτε άλλο παρά κοάσματα δαιμόνων»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Πειραιώς, ιερούργησε σήμερα Σάββατο 25 Δεκεμβρίου 2021, ανήμερα της μεγάλης Δεσποτικής Εορτής των Χριστουγέννων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ.Σεραφείμ.

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε θερμά το Πρόεδρο του ομίλου Alter Ego Media κ.Ευάγγελο Μαρινάκη και την Διευθύνουσα Σύμβουλο κ.Φωτεινή Υψηλάντη «για την χαρά που μας έδωσαν σήμερα, η λατρεία μας να μεταδίδεται στα μήκη και πλάτη του πλανήτη μέσα από την τηλεόραση του MEGA».

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος αναφέροντας πως «είναι εγγενής στον άνθρωπο η

αναζήτηση της αρχής του» σημείωσε πως «μέσα στην καρδιά μας υπάρχει η φορά προς το αιώνιο». «Η Εκκλησία δεν είναι θρησκεία, αλλά αποκάλυψη του Θεού» τόνισε, υπογραμμίζοντας ότι «ο Δημιουργός της ζωής δεν μπορούσε να μπει στον κόσμο της φθοράς φέρνοντας τη ροπή προς την αμαρτία δια των γονέων του». Γι' αυτό το λόγο ο Κύριός μας εισήλθε στην ιστορία αναμάρτητος, τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος «ενωμένος στο ένα πρόσωπο του Θεού Λόγου για να μας χαρίσει την πλήρωση της εγγενούς αναζητήσεως προς τον ουρανό».

«Οι βλασφημίες του καθηγητού κ. Μόσιαλου, που δυστυχώς εκπροσωπεί και τη χώρα μας στους διεθνείς οργανισμούς δεν είναι τίποτε άλλο παρά κοάσματα δαιμόνων. Οι δαίμονες μόνο σκέπτονται και καθυβρίζουν έτσι το σωτηριώδες έργο του Σωτήρος και Λυτρωτού» επεσήμανε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «μόνον άφρονες και μόνο δαιμονιοκατεχόμενοι μπορούν να ψελλίσουν τέτοιες ανοησίες».

Εξέφρασε τη λύπη του «για την αμετροεπή βλασφημία του κ.Μόσιαλου» ο οποίος, όπως χαρακτηριστικά είπε «κάτω από το προσωπίο της ευγένειας και του καθωσπρεπισμού κρύβει δυστυχώς ένα πρόσωπο ρατσισμού και φασισμού, διότι όταν προσβάλλεις την πίστη του άλλου προσβάλλεις το οντολογικό του θεμέλιο».

Αναφέροντας πως ο Κύριος δεν έχει ανάγκη την δική μας υπεράσπιση, σημείωσε ότι εμείς «διαμαρτυρόμεθα ευπρεπώς» ευχόμενος σε όλους ο νηπιάσας Κύριος να μας φωτίζει και να μας χαρίζει την αιωνιότητα.

Δείτε το σχετικό βίντεο:

`<span style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" data-mce-type="bookmark" class="mce_SELRES_start"></span>`

Ακολουθεί πλούσιο φωτογραφικό υλικό και η Χριστουγεννιάτικη Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ.

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2021

ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ΦΑΛΗΡΟΥ, ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ & ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΕΝΤΗ

Σ Ε Ρ Α Φ Ε Ι Μ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Τέκνα μου αγαπητὰ καὶ πεφιλημένα,

Ἄντηχοῦν οἱ χαρμόσυνες ψαλμωδίες πού ὑμνοῦν τό τρισμέγιστο μυστήριο τῆς Σάρκωσης τοῦ ἀπείρου Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία γιορτάζει. Γιορτάζει γιατί «ὁ Θεός γίνεται ἄνθρωπος γιὰ νά κάνει τόν ἄνθρωπο Θεό κατά χάριν» (Μ. Ἀθανάσιος). Αὐτό πρέπει νά τό συνειδητοποιήσουμε ὅλοι. Ὁ Θεός δεν ἔγινε ἄνθρωπος ἀπλῶς γιὰ νά μᾶς διδάξει τήν ταπείνωση, τήν ἀγάπη, τήν εἰρήνη, τήν ἰσότητα, τήν ἀδελφωσύνη ἢ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, ἀλλά γιὰ νά προσλάβει τήν ἀνθρώπινη φύση, γιὰ νά τήν γιατρέψει καί νά τήν ἀγιάσει. «Τό γάρ ἀπρόσληπτον καί ἀθεράπευτον» (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος).

Ὁ τρόπος καί ὁ τόπος τῆς Σάρκωσης τοῦ Θεοῦ, ἐκπέμπουν ὀρισμέ-να μηνύματα στήν ἀνθρωπότητα, μηνύματα πού ἀφοροῦν θεμελιώδη προβλήματα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Συγκεκριμένα:

Τά Χριστούγεννα εἶναι μήνυμα ταπείνωσης: Κανένας ἔνδοξος καί ἰσχυρός δέν γεννήθηκε ποτέ σ' ἓνα σταῦλο μιᾶς ἀσήμαντης πόλης, στό σκοτάδι μιᾶς παγερῆς νύχτας, στή φάτνη τῶν ἀλόγων. Ὅταν γεννήθη-κε, Τόν προσκύνησαν οἱ ταπεινοί ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, κι ἀργότερα, βρῆκε στό πρόσωπο ἀπλοϊκῶν ψαράδων τῆς Γαλιλαίας τούς Ἀποστό-λους τῆς Ἐκκλησίας Του.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ἐπίσης μήνυμα ἀγάπης καί εὐεργεσίας, καί μάλιστα πρὸς παρανόμους καί ἀγνώμονες. Τό μεσότοιχο τῆς ἔχθρας πού μᾶς χώριζε ἀπό τό Θεό διαρρήγνυται, ὄχι γιατί ἐμεῖς πού τό ὑψώσα-με θελήσαμε μέ τήν μετάνοια νά ἐξιλεωθοῦμε ἀπέναντί Του, ἀλλά γιατί ὁ Δημιουργός Πατέρας μας καί ἀναμάρτητος Εὐεργέτης μας ἀφήνει τό θρόνο καί τήν πορφύρα τῆς Θεότητος γιὰ νά περιβληθεῖ τά ράκη τῆς ἀνθρωπότητας, ξαπλώνοντας, πάνω στ' ἄχυρα τῆς ταπεινῆς φάτνης. Ὁ ἀδικημένος ἄρχοντας ὄχι ἀπλῶς τείνει πρῶτος τό χέρι τῆς συνδιαλλαγῆς καί τῆς ἀγάπης στους φταίχτες καί ἄδικους, ἀλλά ἔρχεται καί παραδίδει τόν ἴδιο Του τόν Ἐαυτό σάν ἐξι-λαστήριο θύμα γιὰ τίς ἀμαρτίες μας καί μᾶς δείχνει τό ὕψος τῆς ἀγάπης Του πού ἔφτασε «μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ» (Φιλιπ. β' 8).

Τά Χριστούγεννα εἶναι μήνυμα ἐναντίον κάθε ἰδεαλισμοῦ. Ὁ ἰδεα-λισμός ἀπεχθάνεται τήν ὕλη. Μόνο τό πνεῦμα ἔχει γι' αὐτόν ἀξία Γι' αὐτό ἡ φράση «ὁ

Λόγος σάρξ ἐγένετο» (ΐω. α΄ 14), εἶναι ἀδιανόητη γιά τόν ἰδεαλισμό. Τό δόγμα τῆς Σάρκωσης εἶναι κατάφαση τῆς ὕλης. Ὁ Χριστός δέν εἶναι ἐναντίον τῆς σάρκας, ἀλλά ἐναντίον τοῦ ἁμαρτωλοῦ της φρονήματος. Ὁ Χριστιανισμός δέν εἶναι ἐναντίον τῆς ὕλης, γιατί ἡ ὕλη εἶναι δημιούργημα τοῦ πανάγαθου Θεοῦ πού δέν κάνει ἀπό τή φύση Του τίποτα κακό. Δεν εἶναι ἐπίσης ἐναντίον τῆς ὕλης, γιατί τήν ἴδια τήν ἀνθρώπινη σάρκα τήν φόρεσε ὁ Θεός μέ τή Σάρκωσή του.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ὅμως καί μήνυμα ἐναντίον κάθε ὕλισμοῦ. Ὁ Χριστιανισμός καταφάσκει τήν ὕλη χωρίς νά δέχεται τήν θεοποίησή της. Ἡ ζωή μας εἶναι ὑπέρβαση τοῦ παρόντος πρός τήν ἐρχόμενη Βασι-λεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλά διά τοῦ παρόντος καί μέσα στό παρόν. Ὑστερα, ἡ Χριστιανική ἱεράρχηση τῶν πνευματικῶν ὑπεράνω τῶν ὕλικῶν γίνεται κατανοητή ὅταν λάβουμε ὑπ΄ ὄψη ὅτι «πνευματικός» στή χριστιανική ὀρολογία δεν εἶναι λέξη ἰσοτίμη μέ τό ἰδεαλιστικός, ἀλλά ἔχει τήν ἔννοια αὐτοῦ πού ἔχει τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τά Χριστούγεννα εἶναι μήνυμα ἐναντίον κάθε γνωστικισμοῦ. Γιατί τά γνωστικά συστήματα ζητοῦν νά σώσουν τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου σ΄ ἕνα ἄλλο κόσμο. Ὁ Χριστός ὅμως ἦρθε καί ἔσωσε καί θέωσε ὄχι μόνο τήν ψυχή, ἀλλά καί τό σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, ἐδῶ, σ΄αυτό τόν κόσμο, καί στή συνέχεια στήν αἰωνιότητα. Γι΄ αὐτό προσέλαβε τή σάρκα τοῦ ἀνθρώπου καί γι΄ αὐτό πιστεύουμε στήν ἀνάσταση τῶν σωμάτων πρῖν ἀπό τήν Κρίση· γιατί ὁ «ἄνθρωπος» δέν εἶναι μόνο ἡ ψυχή ἀλλά καί τό σῶμα του. Γι΄ αὐτό καί θά κριθεῖ σάν ἐνιαία ψυχοσωματική ὄντοτητα γιά ὅ,τι ἅγιο ἢ ἁμαρτωλό ἄχει κάνει. Ὁ Χριστιανός ἐπίσης ἔχει νά ἐκπληρώσει τήν ἀποστολή του σ΄ αὐτό τόν κόσμο. Γιατί ὁ κόσμος αὐτός θά ὑπάρχει καί μετά τήν Δευτέρα Παρουσία· μεταμορφωμένος βέβαια: «Καινή γῆ καί καινός οὐρανός» (Β΄ Πέτρ. γ΄13). Ἡ μεταμόρφωση ὅμως ἀρχίζει ἀπό ἐδῶ καί ἀπό τώρα. Ἡ ὀριστική κατάλυση τοῦ κράτους τοῦ Σατανᾶ θά ἐπιτευχθεῖ μέ τήν ἔλευση τῆς Δευτέρας Παρουσίας· ὁ περιορισμός του ὅμως εἶναι μέλημα τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τόν νῦν αἰῶνα.

Ὅταν ὁ Χριστός ἐγίνε ἀνθρωπος, στόν κόσμο ὑπῆρχαν δύο βασι-κές φιλοσοφίες: (α΄) ἡ τοῦ Στωϊκισμοῦ καί (β΄) ἡ τοῦ Γνωστικισμοῦ. Ὁ πρῶτος ἔλεγε: «Ὁ κόσμος, ὅπως τόν βλέπουμε, εἶναι καλός καί δέν χρειάζεται καμμιά ἀλλαγῆ. Δέν μένει στόν ἀνθρωπο παρά νά τόν ζήσει ὅπως τόν βρίσκει». Ὁ γνωστικισμός, ἀντίθετα, ἔλεγε: «Ὁ κόσμος πού ζοῦμε εἶναι ἀπόλυτα διεστραμμένος. Ἀλλά κάθε προσπάθεια γιά νά τόν ἀλλάξουμε εἶναι μάταιη. Γι΄ αὐτό, τό μόνο πού μᾶς μένει εἶναι νά γνω-ρίζουμε τίς μαγικές μεθόδους πού θά μᾶς ὀδηγήσουν μέ ἀσφάλεια, μεταθανάτια, στή λύτρωση σ΄ ἕνα ἄλλο κόσμο».

Ἀπέναντι στά δύο αὐτά φιλοσοφικά ρεύματα, ὁ Κύριος τήρησε μιά ὀλότελα

ριζοσπαστική στάση. Είπε συγκεκριμένα: «ὁ κόσμος πού ζοῦμε εἶναι πράγματι διεστραμμένος. Ἀλλά ἡ λύτρωση δέν εἶναι ἄσχε-τη μ' αὐτό τόν κόσμο. Ἀντίθετα, ἀρχίζει ἐδῶ καί τώρα, καί συνεχίζεται καί ὀλοκληρώνεται στήν αἰωνιότητα». «Αὐτοί πού δέν εἶδαν τόν Χριστό σ' αὐτή τήν ζωή, δέν θά τόν γνωρίσουν οὔτε στήν ἄλλη», λέγει ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος. Οὔτε καί προσφέρεται στό Χριστιανισμό ἡ Λύτρωση σάν γνώση ἢ καί με τρόπο μαγικό, ἀλλά σάν δῶρο τῆς Θείας Χάρης σ' αὐτούς πού ἀγωνιοῦν γιά τή σωτηρία τους καί κάνουν τόν ἀνάλογο ἀγώνα.

Ἡ σάρκωση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι μήνυμα χαρᾶς. Ὁ Χριστός δέν μᾶς ἀφήνει νά λυγίσουμε μέσα στή θλίψη. Ἦλθε νά μείνει γιά πάντα μαζί μας. Κι ἂν ὅλοι μᾶς ἐγκαταλείψουν, στή μοναξιά μας δέν εἴμαστε μόνοι. Γι' αὐτό ὁ ἁγιασμένος πιστός, ὅσο καί νά πειράζεται ἢ καί νά πονεῖ, δέν ἀπελπίζεται καί δέν ἔρχεται σέ ἀπόγνωση, γιατί ζεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στήν πορεία τῆς ζωῆς του. Ὑστερα, ὁ Χρι-στιανός, δέν μπορεῖ νά ξεκουράζεται στήν πολυθρόνα γιατί ἀναπαύεται μονάχα στό Σταυρό, γιατί μόνο ἀπό τό Σταυρό μπορεῖ νά βλέπει νά ὑποθρώσκει τό φῶς τῆς Ἀνάστασης.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ἀκόμη μήνυμα ἐλευθερίας γιατί ὁ Θεός παίρ-νει μορφή δούλου γιά νά ἐλευθερώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τά δεσμά τοῦ Σατανᾶ, τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ θανάτου. Ἡ ἀμαρτία ἀπό Χριστιανική ἄποψη (μέ τό γκρέμισμα τοῦ μεσότοιχου πού χώριζε τόν ἄνθρωπο ἀπό τό Θεό καί πού ἐπιτεύχθηκε μέ τή Σάρκωση, τό σωτηριῶδες ἔργο, τή Σταύρωση καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου) δέν εἶναι ἕνα ἀνέκκλητο βάρος, ὅπως ἦταν ἡ «μοίρα» στούς ἀρχαίους Ἑλληνας καί Ρωμαίους, ἀλλά μπορεῖ νά ἐπανορθωθεῖ μέ τήν προσφυγή στό Σωτήρα, προσφυγή τήν ὁποία ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νά πραγματοποιήσει ἢ ὄχι. Ἄλλωστε, «ὅπου τό Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ καί ἡ ἐλευθερία» (Β΄ Κορ. γ΄ 17).

Τά Χριστούγεννα εἶναι, ἀκόμα, μήνυμα εἰρήνης. Ὅχι ὅμως εἰρήνης πού εἶναι καρπός τοῦ συμβιβασμοῦ καί τῆς προδοσίας τοῦ Θεανθρώ-που, ἀλλά εἰρήνης πού ἔρχεται μέ τή θανάτωση τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τοῦ «κόσμου» καί τῶν ἐπιθυμιῶν του. Διαφορετικά, «κρεῖσσον ἐπαινετός πόλεμος, εἰρήνης χωριζούσης Θεοῦ». «Ἔστι γάρ καί κακή ὁμόνοια καί καλή διαφωνία», μᾶς διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Συχνά ξεχνοῦμε «ἴσως γιατί ἔτσι μᾶς βολεῦει καλύτερα» ὅτι εἶναι ὁ Κύριος πού εἶπε: «Μή νομίσατε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπί τήν γῆν · οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλά μάχαιραν» (Ματθ. ι΄ 34), καί προτιμοῦμε ἕνα «γλυκύν Ἰησοῦν» πού δίδασκε τό «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» σάν ἕνα κοινωνικό καθωσπρεπισμό ἐνῶ περιδιάβαζε στίς ρομαντικές ἀκρογιαλιές τῆς θάλασσας τῆς Γαλιλαίας, ἀπό τόν Κύριο τῆς Δόξης, τόν ἐρχόμενον ἵνα κρίνη τόν κόσμον ἐν δικαιοσύνη καί ἀληθείᾳ.

Τά Χριστούγεννα εἶναι ἐπίσης μήνυμα εὐτυχίας. Γιατί ἡ εὐτυχία, ἀπό Χριστιανικῆς ἀπόψεως, σημαίνει νά ἔχεις μιά ἀποστολή στόν κόσμο. Καί μέσα στήν ἀποστολή βρίσκεις τή χαρά. Εὐτυχία δέν σημαίνει νά ζεῖς ὁμορφα, ἀλλά νά ἀγωνίζεσαι νά ὁμορφίζεις τόν κόσμο μέσα σου καί γύρω σου. Πρῶτα μέσα σου βέβαια κι ὕστερα γύρω σου. Γιατί, «ἂν δέν καθαρθεῖς, δέν μπορείς νά καθαρῖσεις· κι ἂν δέν φωτιστεῖς, δέν μπορείς νά φωτίσεις» (Γρηγόριος ὁ Θεολόγος). Κι ὕστερα, εἶναι φανερό πῶς εἶναι ὑποκρισία νά θέλεις νά φωτίσεις τούς ἄλλους ἐνῶ ἐσύ εἶσαι σκοτισμένος· κι ἐπί πλέον ὅτι εἶναι ὑπεκφυγή τῶν εὐθυνῶν μας καί κατάφαση στόν ἐγωϊσμό μας νά βλέπουμε τό κακό στίς δομές, στή συγκρότηση τῆς κοινωνίας καί στους συνανθρώπους μας καί ποτέ στόν ἑαυτό μας. Ἐπειτα, ἡ εὐτυχία δέν εἶναι ξένη μέ τόν πόνο. Ὁ πόνος ἀνήκει στην ζωή. Οἱ Χριστιανοί δέν μποροῦν νά τόν ἀποφύγουν. Δια-φέρουν ὅμως ἀπό τόν τρόπο πού τόν ἀντιμετωπίζουν. Ὁ πόνος εἶναι λυτρωτικός γιά τόν πιστό γιατί τοῦ θυμίζει τά μέτρα του, τά ὄριά του, τίς ἀνάγκες του καί τό σκοπό γιά τόν ὁποῖο πλάστηκε. Ἡ ἴδια ἡ ἀγάπη εἶναι πόνος. Γιατί εἶναι δόσιμο στό Θεό καί στόν ἀδελφό μας.

Τά Χριστούγεννα εἶναι μήνυμα ἀθανασίας. Μήνυμα ὅτι ὁ Θεός παρεμβαίνει στό χρόνο γιά νά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τήν φυλακή τοῦ χωροχρόνου. Ὁ πανταχοῦ παρών καί αἰώνιος χωρεῖται στή μήτρα τῆς Παρθένου σέ δεδομένη χρονική στιγμή τῆς ἱστορίας, γιά νά μᾶς δώσει τή δυνατότητα προσωπικῆς σχέσης μαζί Του. Δίχως τό Θεό ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἀντικείμενο προσδιοριζόμενο ἀπόλυτα ἀπό τό χρόνο καί δουλωμένο στόν τόπο, γίνεται μιά συγκεκριμένη μονάδα παρα-γωγῆς καί μετρημένη διάρκεια κατανάλωσης. Ἡ ἀνθρώπινη ζωή γίνε-ται ὀκτάωρο, περιορισμένες χρονικές διαφυγές ψυχαγωγίας, ἐτήσιο εἰσόδημα καί ἐτήσιες δαπάνες, συντάξιμα χρόνια καί τελικά δυό ἡμερο-μηνίες: γέννησης καί ταφῆς. Ἀντίθετα, μέ τόν Χριστό, τό αἰώνιο μπῆκε στό χρόνο γιά νά μᾶς ἀνοίξει τήν πόρτα τῆς αἰωνιότητος· ἔτσι, χάρι σ' Αὐτόν, ὁ χρόνος γίνετα εἰσαγωγή κι ὁ χῶρος προθάλαμος τῆς αἰωνιότητος.

Τά Χριστούγεννα, ἀκόμη, φέρνουν τό μήνυμα ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἄξενος γιά τόν Χριστό καί γιά ὅσους θέλησαν ἢ θά θελήσουν νά Τόν ἀκολουθήσουν. Ὁ Χριστός ἦρθε κι ἔφυγε ξένος ὄχι γιατί τό θέλησε νά ζήσει ἔτσι, ἀλλά γιατί ὁ κόσμος Τόν μίσησε καί στάθηκε ἄξενος ἀπέ-ναντι Του. Ἡ πορεία τοῦ Χριστοῦ στήν ἱστορία ἀρχίζει ἀπό τή φάτνη, ἐνός σταύλου (πού βρῆκε σάν μοναδικό κατάλυμα γιά νά γεννηθεῖ), καί τελειώνει μέ τό Σταυρό καί τό μνημεῖο τό κενό πού φύλαγε ἡ κουστω-διά Ἡ εὐτυχία, ὅπως τήν καταλαβαίνει ὁ κόσμος, εἶναι μιά μαζοχιστική ἡδονή στήν αὐτοκαταστροφή του, μιά ἡδονή στήν ἀμαρτωλότητα, γι' αὐτό καί πολέμησε τόν Χριστό καί καταδιώκει τούς Ἁγίους Του. Γι' αὐτό κι ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά μή συμβιβαζόμαστε μέ τόν κόσμο, ἄσχετα μέ τίς συνέπειες. Ἡ Βασιλεία

τοῦ Θεοῦ θέλει νά ἀπλωθεῖ σ' αὐτό τόν κόσμο, ἀλλά δέν εἶναι «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», γι' αὐτό καί δέν μπορεῖ νά γίνει συμφυρμός τοῦ κόσμου μέ τόν Χριστό καί τούς μαθητάς Του.

Δέν μπορεῖ τέλος, νά μᾶς διαφεύγει ὅτι ἡ πίστη στή Σάρκωση τοῦ Χριστοῦ σημαίνει τή σάρκωση τοῦ Λόγου στήν ὑπαρξή μας. Γιατί ἡ Χριστιανική ἠθική (ὁ Χριστιανικός τρόπος ζωῆς), δέν εἶναι παρά ὁ ἀντικατοπτρισμός τοῦ δόγματος (δηλ. τῆς πίστεως μας), στήν καθημερινή, προσωπική, οἰκογενειακή, σχολική, κοινωνική καί ἐθνική μας ζωή. Μέ ἄλλα λόγια, πρέπει νά ζήσουμε ὅπως ἔζησε ὁ Κύριος. Προσωπική βίωση τῆς Σάρκωσης. Ἡ ζωή καί ἡ ὑπαρξή μας νά μαρτυρᾷ ὅτι πιστεύουμε στήν ὑπαρξή καί στή Σάρκωση τοῦ Θείου Λόγου.

Εὐχόμεθα πατρικῶς ὁ Θεός τῆς ταπείνωσης καί τῆς ἀγάπης, ὁ Θεός μας, νά πλημμυρίσει καί τή δική μας ψυχή μέ θεϊκό ἔρωτα ὥστε νά βροῦμε τή δύναμη νά μετανοήσουμε, δηλαδή νά ἀλλάξουμε νοοτροπία, καί νά ἐνωθοῦμε διά τῶν εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, τῶν ἀγίων μυστηρίων, τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, καί τοῦ «χοράρχη τῶν ἀρετῶν» (Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς), τῆς προσευχῆς, μέ τόν Σαρκωθέντα καί Ἀναστάντα Χριστό καί Θεό μας.

Εἶθε τά φετεινά Χριστούγεννα νά γίνουν γιά ὅλους μας ἀπαρχή μιᾶς τέτοιας μετάνοιας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

Μέ ὅλη μου τήν ἀγάπη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

